A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2021. október 6.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Az Abresham Super Basmati Selaa Grade One World's Best Rice európai uniós ábrás védjegy bejelentése – BASMATI korábbi lajstromozatlan szóvédjegy – Az Egyesült Királyságnak az Unióból és az Euratomból való kilépéséről rendelkező megállapodás – Átmeneti időszak – Az eljáráshoz fűződő érdek – Viszonylagos kizáró ok – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) – A common law szerinti jellegbitorlási keresetre (action for passing off) vonatkozó szabályrendszer – A megtévesztő megjelenítés veszélye – A jóhírnevű korábbi védjegy felhígulásának veszélye"

A T-342/20. sz. ügyben,

az **Indo European Foods Ltd** (székhelye: Harrow [Egyesült Királyság], képviselik: A. Norris barrister és N. Welch solicitor)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: H. O'Neill és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

Hamid Ahmad Chakari (lakóhelye: Bécs [Ausztria]),

az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának az Indo European Foods és H. A. Chakari közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2020. április 2-án hozott határozata (R 1079/2019-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, V. Kreuschitz és G. Steinfatt (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Pichon tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2020. június 2-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2020. október 8-án benyújtott válaszbeadványra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a 2021. június 29-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2017. június 14-én a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél, Hamid Ahmad Chakari, az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet, HL 2017. L 154., 1. o.) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

3 A bejelentést – a kérelemnek egy párhuzamos felszólalási eljárásban történő részleges elutasítását követően – a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, később felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 30. és 31. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

– 30. osztály: „rizsliszt; rizs alapú rágcsálnivalók; rizssütemény; rizspép étkezési célokra; rizsből készült extrudált élelmiszertermékek”;

– 31. osztály: „rizsliszt [takarmány].”

4 A védjegybejelentést az *Európai Uniós Védjegyértesítő* 2017. szeptember 6-i 169/2017. számában tették közzé.

5 2017. október 13-án az Indo European Foods Ltd a 2017/1001 rendelet 46. cikke alapján felszólalást terjesztett elő a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett áruk vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

6 A felperes felszólalása a rizsre való hivatkozásként használt, az Egyesült Királyságban nem lajstromozott BASMATI korábbi szóvédjegyen alapult.

7 A felszólalás alátámasztására felhozott jogalap a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése volt. A felperes lényegében azt állította, hogy az Egyesült Királyság joga értelmében a jellegbitorlási kereset (action for passing off) ún. kiterjesztő formájával megakadályozhatja a bejelentett védjegy használatát.

8 2019. április 5-én a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította. Úgy ítélte meg, hogy a felperes által benyújtott bizonyítékok nem elegendőek annak megállapításához, hogy a korábbi védjegyet a releváns időpont előtt a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használták. Következésképpen álláspontja szerint nem teljesült a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében foglalt egyik feltétel.

9 2019. május 16-án a felperes a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.

10 2020. április 2-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa a fellebbezést mint megalapozatlant elutasította azzal az indokkal, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a „basmati" név lehetővé teszi számára, hogy a common law szerinti jellegbitorlás cselekményének kiterjesztő formája alapján megtiltsa a bejelentett védjegy egyesült királysági használatát.

11 A felperes által előterjesztett bizonyítékokból kitűnik, hogy ahhoz, hogy valamely cselekmény ilyen bitorlást eredményezzen, bizonyítani kell, hogy először is a „basmati" név az áruk egy pontosan meghatározott osztályát jelöli; másodszor, e név olyan jóhírnevet élvez, amely az Egyesült Királyság vásárlóközönségének jelentős része tekintetében „goodwillt" (azaz az ügyfélkört vonzó erőt) képez; harmadszor, a felperes azon számos gazdasági szereplő egyike, amely jogosult arra, hogy az említett névhez kapcsolódó goodwillre hivatkozzon; negyedszer, a bejelentő megtévesztő megjelenítést követett el, amely alapján a vásárlóközönség azt hiszi vagy hiheti, hogy a vitatott megjelöléssel kínált áru basmati rizs; és ötödször, kár érte, vagy fennáll a veszélye, hogy kár éri az említett megtévesztő megjelenítés által kiváltott konfúzió következtében.

12 A fellebbezési tanács megítélése szerint a jellegbitorlási kereset kiterjesztő formájának első három feltétele teljesült. Ezzel szemben megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy azon megjelölés használata, amelynek bejelentését vitatták, a jóhírnévvel rendelkező „basmati" név megtévesztő megjelenítéséhez vezethet. A fellebbezési tanács továbbá úgy vélte, hogy a jelen ügyben a bejelentett védjegy használata nem jár azzal a veszéllyel, hogy a felperesnek az értékesítés elvesztéséből eredő kereskedelmi kárt okozna, mivel a szóban forgó áru nem rizs, míg a felperes kizárólag rizst értékesít. Hasonlóképpen, egyetlen érv sem magyarázta, hogy a bejelentett védjegy használata miként érintheti a „basmati" szó megkülönböztető képességét, tekintettel arra, hogy a „super basmati" rizs a basmati rizs egyik elismert fajtája.

A felek kérelmei

13 A felperes azt kéri a Törvényszéktől, hogy:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és az összes áru tekintetében adjon helyt a felszólalásnak;

– másodlagosan utalja vissza az ügyet az EUIPO elé újbóli elbírálásra;

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére, ideértve a fellebbezési tanács és a felszólalási osztály előtt felmerült költségeket is.

14 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A kereset elfogadhatóságáról

15 Először is, az EUIPO azt állítja, hogy mivel a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában nem lajstromozott korábbi védjegyen alapul, és tekintettel ezen államnak az Európai Unióból való 2020. február 1-jei kilépésére, az említett államnak az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodásban (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: kilépésről rendelkező megállapodás) előírt átmeneti időszak lejárta okafogyottá teszi a fellebbezési eljárást és a jelen keresetet. Az átmeneti időszak végétől ugyanis a 2017/1001 rendeletben a tagállamokra és a tagállamok jogára tett hivatkozások már nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyság jogára. Következésképpen ezen időponttól kezdve először is a bejelentett védjegy semmilyen joghatást nem vált ki az Egyesült Királyság területén, másodszor, a felperes által hivatkozott jog már nem minősül a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „korábbi jognak", harmadszor pedig a bejelentett védjegy esetleges lajstromozását követően semmilyen összeütközés nem merülhet fel, mivel az nem áll oltalom alatt az Egyesült Királyságban, míg a korábbi jog kizárólag az Egyesült Királyságban részesül oltalomban.

16 A kilépésről rendelkező megállapodás, amely meghatározza az Egyesült Királyság Unióból való kilépésének szabályait, 2020. február 1-jén lépett hatályba. E megállapodás 2020. február 1-jétől december 31-ig tartó átmeneti időszakot ír elő. A kilépésről rendelkező megállapodás 127. cikke úgy rendelkezik, hogy eltérő rendelkezés hiányában az átmeneti időszak alatt az uniós jogot továbbra is alkalmazni kell az Egyesült Királyság területén.

17 A jelen jogvita tárgya a fellebbezési tanács 2020. április 2-i határozata, amelyben a fellebbezési tanács a felperes által hivatkozott felszólalási ok fennállásáról határozott. Márpedig a felszólalás viszonylagos kizáró okának fennállását legkésőbb akkor kell értékelni, amikor az EUIPO a felszólalásról határoz. A Törvényszék ugyanis a közelmúltban úgy ítélte meg, hogy a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegynek nemcsak a bejelentett védjegy lajstromozása iránti kérelem meghirdetésének időpontjában kell érvényesnek lennie, hanem akkor is, amikor az EUIPO a felszólalásról határoz (2019. február 14-i Beko kontra EUIPO – Acer [ALTUS] ítélet, T-162/18, nem tették közzé, EU:T:2019:87, 41. pont). Mindazonáltal létezik ezzel ellentétes ítélkezési gyakorlat, amely szerint a felszólalás viszonylagos kizáró oka fennállásának értékelése céljából azon európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontját kell alapul venni, amellyel szemben egy korábbi védjegyre támaszkodva felszólalást nyújtottak be (2018. október 17-i Golden Balls kontra EUIPO – Les Éditions P. Amaury [GOLDEN BALLS] ítélet, T-8/17, nem tették közzé, EU:T:2018:692, 76. pont; 2020. január 30-i Grupo Textil Brownie kontra EUIPO – The Guide Association [BROWNIE] ítélet, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. pont; 2020. szeptember 23-i Bauer Radio kontra EUIPO – Weinstein [MUSIKISS] ítélet, T-421/18,

EU:T:2020:433, 34. pont). Ez utóbbi ítélkezési gyakorlat szerint a felszólalás kimenetele szempontjából főszabály szerint nem releváns az a körülmény, hogy a korábbi megjelölés ezen időpontot követően – különösen azon tagállamnak az esetleges kilépését követően, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt állt – elveszítheti a nem lajstromozott védjegy státuszát, vagy a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés státuszát (lásd analógia útján: 2020. január 30-i BROWNIE ítélet, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. pont).

18 A jelen ügyben erről a kérdésről nem szükséges határozni. H. A. Chakari ugyanis 2017. június 14-én kérte az európai uniós védjegy lajstromozását, tehát akkor, amikor az Egyesült Királyság az Unió tagállama volt. A fellebbezési tanács határozatát 2020. június 2-án hozta meg, azaz az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépését követően, de az átmeneti időszak alatt. A kilépésről rendelkező megállapodás eltérő rendelkezéseinek hiányában a 2017/1001 rendeletet továbbra is alkalmazni kell az egyesült királysági védjegyekre, valamint az Egyesült Királyságban nem lajstromozott, a kereskedelmi forgalomban használt korábbi védjegyekre. Következésképpen a korábbi védjegy továbbra is ugyanolyan oltalomban részesül az átmeneti időszak végéig, mint amelyben az Egyesült Királyság Unióból való kilépése hiányában részesült volna (2020. szeptember 23-i MUSIKISS ítélet, T-421/18, EU:T:2020:433, 33. pont).

19 Mindenesetre annak megállapítása, hogy a jogvita tárgya megszűnik, ha az eljárás során olyan esemény következik be, amelynek következtében – különösen az érintett tagállam Unióból való esetleges kilépését követően – a korábbi védjegy elveszíti a nem lajstromozott védjegy státuszát, vagy a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölés státuszát, azt jelentené, hogy a Törvényszék olyan indokokat venne figyelembe, amelyek a megtámadott határozat elfogadását követően merültek fel, és amelyek nem érintik e határozat megalapozottságát (lásd analógia útján: 2014. október 8-i Fuchs kontra OHIM – Les Complices [Körben lévő csillag] ítélet, T-342/12, EU:T:2014:858, 24. pont). Márpedig, mivel a 2017/1001 rendelet 72. cikke értelmében a Törvényszékhez benyújtott kereset az EUIPO fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára irányul, a Törvényszéknek a jogszerűség értékelése során főszabály szerint a megtámadott határozat időpontját kell alapul vennie.

20 Ebből következik, hogy függetlenül attól, hogy melyik időpont a döntő (a védjegybejelentés benyújtásának vagy a fellebbezési tanács határozatának időpontja), a felperes által a felszólalás és a fellebbezése alátámasztására hivatkozott védjegy alkalmas a felszólalás alátámasztására.

21 E következtetést nem cáfolják az EUIPO által előterjesztett érvek. Bár az EUIPO által hivatkozott 2019. február 14-i ALTUS ítéletből (T-162/18, nem tették közzé, EU:T:2019:87, 41–43. pont) kitűnik, hogy a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegynek a fellebbezés elbírálásakor is érvényesnek kell lennie, ebből nem vonható le az a következtetés, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset okafogyottá válik, ha e védjegy a Törvényszék előtti eljárás során elveszíti a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése szerinti jogállását.

22 A jelen jogvita szempontjából valójában nem releváns az EUIPO által szintén hivatkozott, 2021. június 2-i Style & Taste kontra EUIPO – The Polo/Lauren Company (Pólójátékos ábrázolása) ítélet (T-169/19, EU:T:2021:318), amely szerinte „kapcsolódó" kérdésre vonatkozik. Először is, az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy nem felszólalási eljárásra vonatkozik, hanem arra a kérdésre, hogy mely időpontban kell valamely korábbi jogot oltalomban részesíteni ahhoz, hogy a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 52. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján

törlési kérelmet lehessen rá alapítani. Másodszor, az ezen ítéletben elfogadott megoldás szerint e rendelkezés alkalmazása keretében az abban említett korábbi ipari tulajdonjog jogosultjának bizonyítania kell, hogy nem csupán a vitatott európai uniós védjegy bejelentésének vagy elsőbbsége igénylésének időpontjában áll fenn az a jogosultsága, hogy megtilthatja annak használatát, hanem abban az időpontban is, amikor az EUIPO a törlési kérelemről határoz (2021. június 2-i „Pólójátékos ábrázolása" ítélet, T-169/19, EU:T:3180, 30. pont). Márpedig ez az időpont nem későbbi, mint a fenti 20. pontban említett időpont.

23 Következésképpen az Egyesült Királyság Unióból való kilépése következtében a jelen jogvita nem vált okafogyottá.

24 Másodsorban az EUIPO azt állítja, hogy mivel a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséből semmilyen előnye nem származna a felperesnek, a jelen eljárásban már nem fűződik érdeke az eljáráshoz. Rámutat arra, hogy még ha elutasítanák is az európai uniós védjegybejelentést, a bejelentő – a 2017/1001 rendelet 139. cikkének megfelelően az elutasított európai uniós védjegybejelentés elsőbbségét megőrizve – nemzeti védjegybejelentéssé alakíthatná át azt az Unió valamennyi tagállamában. Így a bejelentő ugyanazon a területen szerezne védjegyoltalmat, ha az említett európai uniós védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalást elutasítanák. A tárgyaláson az EUIPO hozzátette, hogy álláspontja szerint az eljáráshoz fűződő érdek hiánya abból is következik, hogy abban az esetben, ha a Törvényszék hatályon kívül helyezi a megtámadott határozatot, és a jogvitát következésképpen visszautalja a fellebbezési tanács elé, a fellebbezési tanácsnak el kell utasítani a keresetet, mivel a 2019. február 14-i ALTUS-ítélet (T-162/18, nem tették közzé, EU:T:2019:21) és a 2021. június 2-i „Pólójátékos ábrázolása" ítélet (T-169/19, EU:T:2021:318) alapjául szolgáló ügyekben kialakított ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a felszólalás alapjául szolgáló, oltalom alatt álló védjegy nem veszítheti el az érvényességét abban az időpontban, amikor az EUIPO meghozza a határozatát.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig ki kell tartania, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (lásd: 2007. június 7-i Wunenburger kontra Bizottság ítélet, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. október 8-i „Körben lévő csillag" ítélet, T-342/12, EU:T:2014:858, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amennyiben azonban a fellebbező eljáráshoz fűződő érdeke az eljárás során megszűnik, a Törvényszék által az ügy érdeméről hozott határozatból nem származik semmilyen előnye.

26 Először is el kell utasítani az EUIPO azon érvét, amely szerint az eljáráshoz fűződő érdek hiánya abból ered, hogy a bejelentő védjegyét az Unió valamennyi tagállamában nemzeti védjegybejelentéssé alakíthatja át, és így a védjegy ugyanazon a területen részesülne oltalomban, ha az említett európai uniós védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalást elutasítanák. Ezek a megállapítások ugyanis főszabály szerint minden felszólalási eljárásra érvényesek.

27 Ezenkívül az EUIPO tévesen állítja azt, hogy a fellebbezési tanácsnak, amelyhez visszautalnák a jogvitát, ha a Törvényszék a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezné, el kellene utasítania a fellebbezést, mivel nincs olyan korábbi védjegy, amelyet valamely tagállam joga oltalomban részesít. Az EUIPO téves előfeltevésből indul ki, amikor azt állítja, hogy a fellebbezési tanácsnak a tények értékelése során az új határozata meghozatalának időpontját kell alapul vennie.

A fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezését követően ugyanis a felperes által a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés tovább folytatódik (2018. február 8-i Sony Interactive Entertainment Europe kontra EUIPO – Marpefa [Vieta] ítélet, T-879/16, EU:T:2018:77, 40. pont). Ez utóbbinak tehát ismét határoznia kell ugyanezen fellebbezésről, mégpedig a benyújtásának időpontjában fennálló helyzet alapján, mivel a fellebbezés ugyanazon szakaszban maradt, mint a megtámadott határozat előtt volt. Ebből az következik, hogy az EUIPO által érvelésének alátámasztásaként hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem releváns. Ez az ítélkezési gyakorlat ugyanis csak megerősíti, hogy csak azt lehet megkövetelni, hogy az a védjegy, amelyen a felszólalás alapul, a fellebbezési tanács határozatát követően is fennálljon.

28 Ebből következik, hogy a jelen ügy nem vált okafogyottá, és a felperes eljáráshoz fűződő érdeke továbbra is fennáll.

Az ügy érdeméről

A ratione temporis *alkalmazandó rendelet meghatározásáról*

29 A szóban forgó védjegybejelentés benyújtásának időpontjára tekintettel, amely 2017. június 14., és amely az alkalmazandó anyagi jog meghatározása céljából döntő jelentőségű, a jelen jogvita tényállására a 207/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezései irányadók (lásd ebben az értelemben: 2014. május 8-i Bimbo kontra OHIM ítélet, C-591/12 P, EU:C:2014:305, 12. pont; 2020. június 18-i Primart kontra EUIPO ítélet, C-702/18 P, EU:C:2020:489, 2. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Következésképpen a jelen ügyben az anyagi jogi szabályokat illetően a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban és a felek beadványaiban a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésére történő hivatkozásokat úgy kell érteni, mint amelyek a 207/2009 rendelet azonos tartalmú 8. cikkének (4) bekezdésére vonatkoznak.

A hatályon helyezés iránti kérelemről

31 A kereset alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. Különösen a fellebbezési tanács azon megállapítását vitatja, amely szerint a vitatott áruk alapján nem állapítható meg a megtévesztő megjelenítés veszélye, valamint azt az értékelést, amely szerint a bejelentett védjegy használata nem jár azzal a veszéllyel, hogy az értékesítés közvetlen elvesztésének kockázta következtében kárt szenved el. Álláspontja szerint a fellebbezési tanács tévesen értelmezte a jellegbitorlásra vonatkozó jogot és azokat a feltételeket, amelyek mellett a megtévesztő megjelenítés megalapozhatja a fellebbezést.

32 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében a nem lajstromozott védjegy, illetve más megjelölés jogosultja az alábbi négy feltétel esetén szólalhat fel az európai uniós védjegy lajstromozásával szemben: a megjelölést kereskedelmi forgalomban használják; a használat a helyi jelentőségűt meghaladó mértékű; a megjelöléshez fűződő jogokat az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napjánál korábban megszerezték; e megjelölés biztosítja a jogosultja számára azon jogot, hogy megtiltsa a későbbi védjegy használatát. E feltételek konjunktívak, így ha a nem lajstromozott védjegy vagy a megjelölés nem felel meg e feltételek valamelyikének, akkor a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett nem lajstromozott védjegy vagy kereskedelmi forgalomban használt más megjelölés létére alapított felszólalás nem lehet

eredményes (lásd: 2018. október 24-i Bacardi kontra EUIPO – Palírna U zeleného stromu [42 BELOW] ítélet, T-435/12, EU:T:2018:715, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Az első két feltétel, vagyis a hivatkozott megjelölés vagy védjegy kereskedelmi forgalomban való használatára és annak a helyi jelentőségűt meghaladó mértékére vonatkozó feltétel magából a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a szövegéből következik, következésképpen azokat az uniós jogra tekintettel kell értelmezni (lásd: 2018. október 24-i 42 BELOW ítélet, T-435/12, EU:T:2018:715, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Ezzel szemben a „ha az irányadó […] tagállami jogszabályok szerint" pontosításból következik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontjában szereplő két másik feltételt – az előbbiekkel ellentétben – a hivatkozott megjelölésre irányadó jog által meghatározott szempontokra tekintettel kell értékelni. Ezen, a hivatkozott megjelölésre irányadó jogra történő utalás indokolt, mivel a 207/2009 rendelet elismeri annak lehetőségét, hogy az európai uniós védjegyrendszeren kívüli megjelölésekre hivatkozni lehessen valamely európai uniós védjeggyel szemben. Ennélfogva kizárólag a hivatkozott megjelölésre irányadó tagállami jog alapján állapítható meg, hogy e megjelölés korábbi-e az európai uniós védjegynél, és hogy ez igazolhatja-e a későbbi védjegy használatának megtiltását (lásd: 2018. október 24-i 42 BELOW ítélet, T-435/12, EU:T:2018:715, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 A 2017/1001 rendelet 95. cikke (1) bekezdésének megfelelően az EUIPO előtti eljárásban a felszólalót terheli annak bizonyítása, hogy az a feltétel, miszerint a hivatkozott megjelölés biztosítja a jogosultja számára a későbbi védjegy használatának megtiltására vonatkozó jogot (lásd: 2019. május 23-i Dentsply De Trey kontra EUIPO – IDS [AQUAPRINT] ítélet, T-312/18, nem tették közzé, EU:T:2019:358, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindazonáltal, mivel a Törvényszék által gyakorolt bírósági felülvizsgálatnak meg kell felelnie a hatékony bírói jogvédelem elve által támasztott követelményeknek, a Törvényszék által a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján végzett vizsgálat teljes körű jogszerűségi felülvizsgálatnak minősül (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 52. pont).

36 A jelen ügyben azt kell megvizsgálni tehát, hogy a fellebbezési tanács számításba vette-e a releváns nemzeti rendelkezéseket, és azokra tekintettel helytálló módon vizsgálta-e a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének alkalmazási feltételeit.

37 A felperes felszólalása az Egyesült Királyságban alkalmazandó jog szerinti jellegbitorlási kereset kiterjesztő formáján alapul. A felperes az irányadó nemzeti szabályozást alkalmazó, 2012. január 18-i Tilda Riceland Private kontra OHMI - Siam Grains [BASmALI] ítéletet (T-304/09, EU:T:2012:13, 18. pont) említve a Trade Marks Act 1994-re (az Egyesült Királyság védjegytörvénye) hivatkozik, amely az 5. cikkének (4) bekezdésében többek között úgy rendelkezik, hogy a védjegy nem lajstromozható, ha annak egyesült királysági használata a nem lajstromozott védjegyet vagy a kereskedelmi forgalomban használt bármely más megjelölést oltalomban részesítő bármely szabály (többek között a jellegbitorlásra vonatkozó jog) alapján megakadályozható.

38 Az Egyesült Királyság védjegytörvényének a nemzeti bíróságok által értelmezett 5. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy az arra hivatkozó félnek kell bizonyítania, hogy az Egyesült Királyság joga szerinti jellegbitorlási keresetre vonatkozó jogi szabályrendszernek megfelelően három feltétel teljesül: először is a szóban forgó megjelölés goodwillt szerzett, másodszor a

későbbi védjeggyel ellátott áruk ezen megjelöléssel való kínálása a védjegyjogosult részéről alkalmazott megtévesztő megjelenítésnek minősül, harmadszor pedig fennáll a „goodwill" sérelme (lásd ebben az értelemben: 2018. október 4-i Paice kontra EUIPO – Blackmore [DEEP PURPLE] ítélet, T-328/16, nem tették közzé, EU:T:2018:649, 22–25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. május 23-i AQUAPRINT ítélet, T-312/18, nem tették közzé, EU:T:2019:358, 102. pont).

39 Ha a jellegbitorlási kereset alperese által szándékosan vagy nem szándékosan elkövetett megtévesztő megjelenítés alapján a bejelentő ügyfelei a felperesnek tulajdoníthatják az alperes által kínált áruk és szolgáltatások kereskedelmi származását (lásd: 2019. május 23-i AQUAPRINT ítélet, T-312/18, nem tették közzé, EU:T:2019:358, 102. pont), az Egyesült Királyság bíróságainak ítélkezési gyakorlata alapján a jellegbitorlásra irányadó jog értelmében valamely, áruk vagy szolgáltatások jelölésére szolgáló megjelölés akkor is jóhírnévre tehet szert a piacon, ha azt több piaci szereplő is használja kereskedelmi tevékenysége keretében (Chocosuisse Union des fabricants suisses de chocolat & Ors kontra Cadbury Ltd. ügy [1999] EWCA Civ 856). A jellegbitorlásnak ez az Egyesült Királyság bíróságainak ítélkezési gyakorlata által elismert, ún. kiterjesztő formája így lehetővé teszi azt, hogy több piaci szereplő rendelkezzen a piacon jóhírnevet szerzett valamely megjelöléshez fűződő jogokkal (lásd: 2015. szeptember 30-i Tilda Riceland Private kontra OHIM – Siam Grains [BASmALI] ítélet, T-136/14, EU:T:2015:734, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 A jellegbitorlás cselekményének „kiterjesztő" formája szerint az alperes az áruinak származását vagy jellegét illetően azzal téveszti meg a fogyasztókat, hogy megtévesztő módon úgy mutatja be azokat, mint egy meghatározott régióból származókat, vagy mint sajátos jellemzőkkel, illetve összetétellel rendelkezőket. E megtévesztő megjelenítésre nem kerülhet sor olyan leíró vagy általános kifejezés használatával, amely nem megfelelően jelöli meg az alperes termékeit, és arra enged következtetni, hogy azok olyan jellemzővel vagy minőséggel rendelkeznek, amellyel valójában nem (lásd ebben az értelemben: 2017. július 18-i Alfonso Egüed kontra EUIPO – Jackson Family Farms [BYRON] ítélet, T-45/16, EU:T:2017:518, 95. pont).

41 A jelen ügyben a felperes által hivatkozott jogalap a fenti 38. pontban hivatkozott második és harmadik feltételt érinti, nevezetesen egyrészt a megtévesztő megjelenítésre, másrészt a korábbi megjelölés által megszerzett goodwill sérelmére vonatkozó feltételt.

– *A megtévesztő megjelenítésről*

42 Először is a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta az Egyesült Királyságban alkalmazandó jog szerinti jellegbitorlási kereset kiterjesztő formájának jogszabályi feltételeit azáltal, hogy a megtévesztő megjelenítés veszélyének vizsgálata során arra a kérdésre szorítkozott, hogy az érintett vásárlóközönség jelentős számú tagja tévedésbe eshet-e az érintett termék kereskedelmi származása tekintetében, ahelyett hogy azt a kérdést tette volna fel, hogy e közönség tévedésbe eshetett-e az említett termék bennerejlő jellegzetességei és tulajdonságai tekintetében.

43 Másodsorban a felperes arra hivatkozik, hogy az a tény, hogy a rizs nem képezi részét a szóban forgó áruknak, nem meghatározó. Szerinte, mivel az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy az említett áruk alapja basmati rizs, míg nem ez a helyzet, teljesül a megtévesztő megjelenítésre vonatkozó feltétel. A „basmati" kifejezéshez társuló goodwill nemcsak a basmati rizsre terjed ki, hanem az azt tartalmazó vagy e rizs alapú árukra is, ami a United Kingdom Intellectual Property Office (az Egyesült Királyság szellemi tulajdoni hivatala) O-378–16. sz. felszólalási eljárásban

hozott 2016. augusztus 9-i határozatából is kitűnik (a továbbiakban: Basmati Bus határozat). A basmati rizs minimális jellemzői, amelyek jól meghatározott kategóriát alkotnak, mindkét esetben fennmaradnak. Az érintett vásárlóközönség a basmati rizs alapú vagy azt tartalmazó termék vásárlásakor arra számít, hogy e termék ténylegesen ilyen rizst tartalmaz, és a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári kollégium]) Taittinger SA kontra ALLBEV LTD ítéletéből ([1993] F.S.R. 641, a továbbiakban: Taittinger ítélet) és a Basmati Bus határozatból kiderül, hogy a megtévesztő megjelenítésre vonatkozó feltétel különböző jellegű áruk estén is teljesülhet. Az Egyesült Királyság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis a jellegbitorlásra vonatkozó jogszabályok egyik fő jellemzője, hogy a termékeknek nem kell azonosaknak lenniük, vagy nem kell ugyanolyan mértékű jóhírnévvel és goodwillel rendelkezniük ahhoz, hogy olyan megtévesztő megjelenítésről legyen szó, amely kereset tárgyát képezhet, vagy kárt okozhat.

44 Harmadsorban a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen alapította határozatát arra a megfontolásra is, amely szerint nem állította, és még kevésbé bizonyította, hogy H. A. Chakari az Egyesült Királyságban használta a bejelentett védjegyet, és hogy ez a használat olyan árukra vonatkozik, amelyeket nem eredeti basmati rizsből állítottak elő. Szerinte – anélkül, hogy e tekintetben konkrét bizonyítékot kellene előterjeszteni – a „basmati" név megtévesztő megjelenítésének veszélye az említett védjegy jóhiszemű és fiktív használatából ered. Úgy véli, hogy tekintettel arra, hogy ő az egyik jogosultja a „basmati" kifejezéshez társuló goodwillnek, és e kifejezést az Egyesült Királyságban egy meghatározott rizs leírására használják, e veszély az e védjeggyel jelölt áruk széles leírásából ered, amely magában foglalja a rizs valamennyi fajtájából készült termékeket is. Így szerinte a bejelentett védjegynek az említett áruk általános leírására tekintettel történő tisztességtelen és fiktív használatát kell figyelembe venni.

45 Negyedsorban a felperes pontosítja, hogy érvei nem a H. A. Chakari által bejelentett védjegy használatának az e védjeggyel jelölt rizsalapú áruk minősége miatti megtiltásának igazolását célozzák, hanem arra vonatkoznak, hogy a szóban forgó áruk leírásában semmi nem követeli meg, hogy azokat kizárólag eredeti basmati rizsből állítsák elő, és így előfordulhat, hogy egyáltalán nem tartalmaznak basmati rizst.

46 Az EUIPO vitatja a felperes érveit. Először is, a jellegbitorlásra vonatkozó jogszabályokat kétségkívül az jellemzi, hogy az érintett áruknak nem kell azonosaknak lenniük, és nem kell ugyanolyan széles körű jóhírnévvel és goodwillel rendelkezniük a megtévesztő megjelenítés és a goodwill sérelme veszélyének megállapításához. Ez azonban nem cáfolja a fellebbezési tanács érvelését, mivel az nem állította és nem is sugallta azt, hogy a vitatott áruknak azonosaknak kell lenniük azokkal, amelyek tekintetében a korábbi védjegy goodwillt élvez. Ezenkívül az EUIPO szerint az a tény, hogy az egyes áruknak nem kell azonosnak lenniük, nem jelenti azt, hogy az azok közötti egyszerű kapcsolat – például az összetevők szintjén – elegendő lenne ahhoz, hogy megtévesztő megjelenítést keltsenek. A fellebbezési tanács tehát helyesen emelte ki, hogy egy adott rizsfajta – a jelen esetben a basmati rizs – által megszerzett goodwill nem hasonlítható a rizst tartalmazó termékek által megszerzett goodwillhez. Mivel a goodwill olyan vonzó erő, amely az ügyfélkört vonzza, terjedelmét azon áruk és szolgáltatások határozzák meg, amelyekhez az érintett vásárlóközönség e vonzerőt társítja. Mivel a felperes olyan vállalatcsoport tagja, amely a „basmati" kifejezést egy meghatározott rizstípus megjelölésére használja, a rizs az a termék, amelyre kiterjed a megszerzett goodwill. A fellebbezési tanács következtetései megállapítják, hogy a kiindulópont az volt, hogy a „basmati" kifejezés a „rizs" áru tekintetében goodwillel rendelkezik, és hogy meg kell határozni, hogy e kifejezésnek a szóban forgó áruk tekintetében történő használata előnyt szerez-e a goodwillből azáltal, hogy a fogyasztó képzetében megtévesztő megjelenítést kelt. Ami a rizslisztet, a rizsalapú ételeket vagy a takarmányozáshoz használt

rizslisztet illeti, az EUIPO szerint nem nyújtottak be bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a használt rizsfajta a fogyasztók számára fontos tényezőt jelentett volna az ezen áruk vásárlására vonatkozó döntésben.

47 Másodsorban az EUIPO úgy véli, hogy a fellebbezési tanács nem kerülte meg a bejelentett védjegy fiktív használatának vizsgálatát, hanem egyértelműen fontolóra vette az ilyen használatot, amely magában foglalhatja a basmati rizst nem tartalmazó vagy nem ilyen rizs alapú árukra vonatkozó használatot is.

48 Egyébiránt az EUIPO hangsúlyozza, hogy még ha a felperes bizonyítani is tudja, hogy az érintett vásárlóközönség a „basmati" kifejezést úgy fogja fel, mint amely azt jelzi, hogy a szóban forgó áruk basmati rizsből állnak, vagy basmati rizst tartalmaznak, ez nem lenne elegendő a felszólalás elfogadásához, mivel nem nyújtottak be bizonyítékot azon álláspont alátámasztására, miszerint H. A. Chakari a bejelentett védjegyet a basmati rizsből álló vagy azt tartalmazó áruktól eltérő árukra kívánta használni. Szerinte a jellegbitorlási kereset kiterjesztő formája a védjegy tényleges megtévesztő használatával szembeni bitorlási keresetből eredő bírói jogintézmény, és nem pedig egy jövőbeni, tisztán hipotetikus használattal szembeni, amennyiben semmi nem utal arra, hogy e használat megtévesztő lenne. A védjegylajstromozási eljárás keretében a tényleges megtévesztés fennállására vagy a jövőbeli megtévesztés súlyos veszélyére vonatkozó bizonyíték hiányában annak puszta lehetősége, hogy ilyen megtévesztő használat a jövőben megvalósulhat, nem elegendő a védjegy lajstromozásának megakadályozásához, ha a leírás jóhiszeműen engedélyezi a használatot. E megközelítés ezenkívül megfelel a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontja szerinti megtévesztés feltétlen kizáró okával érintett áruk széles kategóriáival kapcsolatos állandó gyakorlatnak, amelynek keretében vélelmezhető, hogy a bejelentők nem jártak el rosszhiszeműen. Az EUIPO szerint elegendő védelmet biztosít az említett rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja, amely úgy rendelkezik, hogy a védjegyet törölni kell, ha a jogosult által folytatott védjegyhasználat következtében az árujegyzékben szereplő árukkal kapcsolatban megtévesztővé vált, különösen az áruk jellegét, minőségét vagy földrajzi származását illetően.

49 Harmadsorban az EUIPO szerint a felperes tévesen állítja, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amikor abból az előfeltevésből indult ki, hogy a felperes érvelése azon a kérdésen alapult, hogy a szóban forgó áruk gyengébb vagy jobb minőségű basmati rizst tartalmazhatnak-e. Nem ez az eset áll fenn, mivel a fellebbezési tanács kizárólag a jellegbitorlás cselekménye kiterjesztő formájának korlátait ismertette, és azt hangsúlyozta, hogy a felperes nem rendelkezett ugyanolyan típusú, a különleges kereskedelmi származás megkülönböztetésére alkalmas megjelölésekhez kapcsolódó, monopólumot biztosító jogokkal, amelyeken a 207/2009 rendeletben foglalt viszonylagos kizáró okok többsége alapul.

50 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése a nem lajstromozott védjegyekre és a kereskedelmi forgalomban használt „bármely más megjelölésre" terjed ki. A szóban forgó megjelölés használati funkciója az említett megjelölés jellegétől függően nem csupán abban rejlik, hogy az érintett vásárlóközönség azonosíthassa az érintett áru kereskedelmi származását, hanem többek között a termék földrajzi eredetének és az benne rejlő sajátos tulajdonságoknak vagy a jóhírnevének alapjául szolgáló tulajdonságoknak az azonosítása is. A szóban forgó korábbi védjegy – jellegétől függően – tehát megkülönböztető képességgel rendelkező elemnek minősülhet abban az esetben, ha arra szolgál, hogy egy adott vállalkozás áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse, de többek között abban az esetben is, ha arra szolgál, hogy

bizonyos árukat vagy szolgáltatásokat más hasonló áruktól vagy szolgáltatásoktól megkülönböztesse (lásd: 2015. szeptember 30-i BASmALI ítélet, T-136/14, EU:T:2015:734, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Amint a fenti 40. pontban felidézésre került, a jellegbitorlás cselekményének „kiterjesztő" formája szerint, amely a jelen keresetnek is tárgya, az alperes az áruinak származását vagy jellegét illetően azzal téveszti meg a fogyasztókat, hogy megtévesztő módon úgy mutatja be azokat, mint egy meghatározott régióból származókat, vagy mint sajátos jellemzőkkel, illetve összetétellel rendelkezőket. E megtévesztő megjelenítésre nem kerülhet sor olyan leíró vagy általános kifejezés használatával, amely nem jelöli meg megfelelően az alperes termékeit, és amely arra enged következtetni, hogy azok olyan jellemzővel vagy minőséggel rendelkeznek, amellyel valójában nem (2017. július 18-i BYRON ítélet, T-45/16, EU:T:2017:518, 95. pont).

52 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács megállapította, hogy a jellegbitorlási kereset kiterjesztő formájának első feltételei teljesültek, mivel a „basmati" kifejezést az Egyesült Királyságban egy adott áruosztály leírására használják, és mivel e kifejezés jóhírnevet élvez az Egyesült Királyságban, amely a vásárlóközönség jelentős része számára goodwillt biztosít, amelynek a felperes az egyik jogosultja.

53 Ami a megtévesztő megjelenítésre vonatkozó feltételt illeti, a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a felperes által előterjesztett egyetlen bizonyíték sem enged arra következtetni, hogy a „basmati" kifejezés jóhírneve és az abból eredő goodwill túlterjedne az áruk – nevezetesen egy különleges rizsfajta – egyértelműen meghatározott osztályán, abból a célból, hogy egy olyan eltérő jellegű árura is kiterjedjen, amelynek a rizs az egyik összetevője.

54 Először is, mivel a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 20. pontjában értékelését a felperesre háruló bizonyítási teherre és a felperes által hivatkozott egyesült királysági ítélkezési gyakorlatra alapította, pontosítani kell, hogy függetlenül az említett ítélkezési gyakorlat bizonyító erejétől, a fellebbezési tanács vizsgálatát nem kellett volna a felperes által előterjesztett ezen ítélkezési gyakorlatra korlátozni. Amennyiben ugyanis az EUIPO-nak figyelembe kell vennie annak a tagállamnak a nemzeti jogát, ahol a felszólalás alapjául szolgáló korábbi védjegy oltalomban részesül, hivatalból tájékozódnia kell az érintett tagállam nemzeti jogáról, ha ezen információk szükségesek többek között a szóban forgó lajstromozást kizáró ok alkalmazási feltételeinek értékeléséhez (lásd: 2018. október 24-i 42 BELOW ítélet, T-435/12, EU:T:2018:715, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Másodszor, az Egyesült Királyságnak a jellegbitorlás cselekményére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából kétség kívül kitűnik, hogy amennyiben a valamely névhez kapcsolódó goodwillt bizonyos áruk és szolgáltatások vonatkozásában bizonyították, és ezt követően e nevet más áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában használják, a megtévesztő megjelenítés veszélyét még nehezebb bizonyítani, ha ezen áruk és szolgáltatások különbözőek. Márpedig ugyanezen ítélkezési gyakorlat pontosította, hogy bár e körülmény figyelembe veendő elem a megtévesztő megjelenítés esetleges veszélyének elemzése során, a közös tevékenységi terület fennállásának nincs döntő jelentősége (lásd ebben az értelemben: 2018. október 4-i DEEP PURPLE ítélet, T-328/16, nem tették közzé, EU:T:2018:649, 30. és 31. pont; 2020. december 2-i Monster Energy kontra EUIPO – Nanjing aisiyou Clothing [Egy karmolásnyom ábrázolása] ítélet, T-35/20, nem tették közzé, EU:T:2020:579, 86. pont).

56 Ami konkrétan a jellegbitorlás cselekményének kiterjesztő formáját illeti, a felperes a Taittinger ítéletre hivatkozott, amelyből kitűnik, hogy akár más jellegű áruk esetében is fennállhat megtévesztő megjelenítés (Taittinger ítélet, 641., 665. és 667. o.; lásd még: Court of Appeal [England & Wales] [Civil Division] [fellebbviteli bíróság {Anglia és Wales}] {polgári tanács}]), Diageo North America Inc kontra Intercontinental Brands (ICB) Ltd (2010) EWCA Civ 920. sz. határozat, 9. és 15. pont). A Taittinger ítéletben ugyanis a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács]) úgy ítélte meg, hogy a vásárlóközönség nem elhanyagolható része azt hiheti, hogy a szóban forgó, „Elderflower Champagne" elnevezésű termék nem pezsgő, hanem ahhoz bizonyos módon kapcsolódik. A közönség azon része, amely észleli, hogy alkoholmentes italról van szó, azt hiheti, hogy az alkoholmentes pezsgőt a pezsgőtermelők ugyanolyan módon állítják elő, mint az alkoholmentes bort vagy az alkoholmentes sört.

57 Ebből az következik, hogy az érintett áruk azonossága nem követelmény, és – amint azt egyébként maga az EUIPO is elismeri – megállapítható a megtévesztő megjelenítés veszélye a csupán hasonló áruk esetében is. Ez még inkább igaz a szóban forgó árukra, amelyek mindegyike rizsalapú, és így nagy mértékben hasonló a basmati rizshez.

58 Következésképpen, még ha a „basmati" kifejezéshez fűződő goodwill kizárólag a basmati rizsre mint fajtára vagy áruosztályra vonatkozik is, amint azt a megtámadott határozat 16. pontja a Basmati Bus határozatra hivatkozva megállapította, az érintett vásárlóközönség nem elhanyagolható része azt hiheti, hogy a fellebbezési tanács által hivatkozott, „Abresham Super Basmati Selaa Grade One World's Best Rice" címkével ellátott áruk, nevezetesen a rizsliszt, a rizs alapú rágcsálnivalók, a rizstészta vagy a takarmányozáshoz használt rizsliszt valamilyen módon kapcsolódik a basmati rizshez. Így a felperes jogosan hivatkozik arra, hogy az említett közönség a basmati rizs alapú vagy azt tartalmazó termék vásárlásával arra számít, hogy e termék valóban ilyen rizst tartalmaz.

59 A fellebbezési tanács azt is tévesen állapította meg egyes áruk, így például a rizsliszt, a rizs alapú rágcsálnivalók, a rizstészta vagy a takarmányozáshoz használt rizsliszt tekintetében, hogy semmilyen bizonyíték nem utal arra, hogy az ezen áruk előállításához használt rizsfajta releváns lenne a fogyasztók számára, és így befolyásolná a vásárlásra vonatkozó döntésüket.

60 Ugyanis semmi nem enged arra következtetni, hogy ilyen követelmény levezethető lenne a jelen ügyben a felszólalás alapjául szolgáló nemzeti szabályból. Éppen ellenkezőleg, a Basmati Bus határozatból az következik, hogy a megtévesztő megjelenítés veszélyére vonatkozó feltétel teljesül, amennyiben az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk basmati rizs alapúak vagy azt tartalmaznak, holott nem ez a helyzet. E határozat releváns részét a keresetlevél 19. pontja idézi:

„[S]zámos fogyasztó inkább basmati rizsre számít, és nem arra, hogy másfajta rizst kapnak. Fennáll a megtévesztő megjelenítés veszélye, ha ezek a szolgáltatások nem basmati rizst kínálnak, amit a létező termékleírás megenged."

61 Ami a fellebbezési tanács azon értékelését illeti, amely szerint annak puszta veszélye, hogy a szóban forgó áruk gyengébb minőségűek lehetnek a basmati rizsnél, nem jogosítja fel a felperest arra, hogy megtiltsa a bejelentett védjegy használatát, mivel a jellegbitorlásra vonatkozó jogszabályoknak nem célja, hogy a fogyasztó számára biztosítsák az általa vásárolt áruk minőségét; elegendő megállapítani, hogy a felperes jogosan hivatkozik arra, hogy érvei a

H. A. Chakari által bejelentett védjegy használatának azzal az indokkal történő megtiltásának igazolására irányulnak, hogy a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk széles termékleírása miatt elképzelhető, hogy ezen áruk nem tartalmaznak basmati rizst.

62 Végül, ami a fellebbezési tanács azon megállapítását illeti, miszerint a felperes nem állította, és még kevésbé bizonyította, hogy a bejelentett védjegyet az Egyesült Királyságban használták, és hogy ez a használat olyan árukra vonatkozik, amelyeket nem eredeti basmati rizsből állítottak elő, hangsúlyozni kell, hogy a bejelentett védjegy tényleges használata nem szerepel a jellegbitorlási kereset feltételei között. A Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári kollégium]) Maier v ASOS Plc (2015) F.S.R. határozatának 71–85. pontjából ugyanis kitűnik, hogy vélelmezni kell a bejelentett védjegy jóhiszemű és fiktív használatát. Ami a jellegbitorlási kereset kiterjesztő formáját illeti, ezt az eredményt megerősíti a Basmati Bus határozat is, amelyben az Egyesült Királyság Szellemi Tulajdoni Hivatala nem követelte meg annak bizonyítását, hogy a szóban forgó védjegyet (Basmati Bus) ténylegesen szabványkategóriás rizsre használják, hanem annak megállapítására szorítkozott, hogy „[f]ennáll a megtévesztő megjelenítés veszélye, ha [a szóban forgó szolgáltatások] nem basmati rizst kínálnak, amit a fennálló termékleírás megenged” (Basmati Bus határozat, 54. pont).

63 Egyébiránt a bejelentett védjegy tényleges használatára vonatkozó feltételt a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése sem írja elő.

64 Ebből következik, hogy a felperes jogosan hivatkozik arra, hogy a megtévesztő megjelenítés veszélye a bejelentett védjegynek a szóban forgó áruk, azaz a rizsalapú áruk általános leírására tekintettel történő jóhiszemű és fiktív használatából ered.

65 E következtetést nem cáfolja az EUIPO azon érvelése, amely szerint lényegében a jellegbitorlási kereset kiterjesztő formája hasonló a védjegy megtévesztő jellegére alapított, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontja vagy 52. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti feltétlen kizáró okhoz, amely rendelkezések alkalmazása esetén feltételezhető, hogy a bejelentők nem rosszhiszeműen járnak el, és így az EUIPO nem emelhet hivatalból kifogást, hacsak nem feltételezhető a fogyasztók tényleges megtévesztésének fennállása vagy a fogyasztók megtévesztésének kellően súlyos veszélye.

66 Ugyanis, amint az a fenti 32–34. pontban megállapításra került, a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt azon feltétel, amely szerint a nem lajstromozott védjegy vagy megjelölés alapján a jogosult megtilthatja a későbbi védjegy használatát, olyan feltételnek minősül, amelyet a hivatkozott megjelölésre irányadó jog által meghatározott szempontokra tekintettel kell értékelni. Ebből következik, hogy az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének g) pontjában vagy 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételek alkalmazására vonatkozó állandó gyakorlat nem releváns a nemzeti jog értelmezése szempontjából, amelyet kizárólag a felszólalás alátámasztására hivatkozott nemzeti szabályozás és az érintett tagállamban hozott bírósági határozatok szabályoznak (lásd ebben az értelemben: 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 190. pont).

– *A sérelemről*

67 A felperes arra hivatkozik, hogy a „basmati” kifejezéshez fűződő goodwillt sérelem érheti, ha a feltételezetten basmati rizsből készült élelmiszerek valójában más fajtájú rizsből készülnek, és hangsúlyozza, hogy a sérelem az eredeti basmati rizs megkülönböztető képességének vagy akár

„különlegességének és kizárólagosságának" elvesztéséből ered. A fellebbezési tanács azon állítása, miszerint egyetlen érv sem magyarázza, hogy a bejelentett védjegy használata milyen módon érintheti az említett kifejezés megkülönböztető képességét, tekintettel arra, hogy az „super basmati" a basmati rizs egyik elismert fajtája, nem releváns, mivel ezen állítás azt feltételezi, hogy az említett védjegyet basmati rizs alapú árukra használják.

68 Egyrészt az EUIPO azt állítja, hogy a fellebbezési tanács ezzel kapcsolatban tett észrevételei nem meghatározóak a megtámadott határozat kimenetele szempontjából. Másrészt szerinte a fellebbezési tanács egyértelműen elismerte, hogy a megkülönböztető képességre gyakorolt hatás olyan potenciális sérelemnek minősül, amely a jellegbitorlás cselekménye esetén bekövetkezhet. Ugyanakkor helyesen hangsúlyozta, hogy a felperes nem hozott fel érvet a fogyasztók tényleges megtévesztésének vagy megtévesztése súlyos veszélyének bizonyítására, nevezetesen a basmati fajtához nem tartozó rizsnek H. A. Chakari által basmati rizsként történő bemutatására.

69 E tekintetben igaz, hogy a fellebbezési tanács kizárólag a jóhírnévvel rendelkező „basmati" név megtévesztő megjelenítésének hiánya alapján utasította el a jellegbitorlás kiterjesztő formájára alapított jogalapot. Mindazonáltal a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 24. pontjában állást foglalt a sérelem kérdésében, amikor úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy használata nem jár azzal a veszéllyel, hogy a felperesnek kereskedelmi hátrányt okoz, mivel „nem [tudja], hogy [az említett védjegynek] a [szóban forgó áruk] tekintetében történő használata mennyiben jár azzal a veszéllyel, hogy a felperes közvetlenül elveszíti értékesítéseit, mivel a felperes – a saját észrevételei szerint is – kizárólag rizs, és nem [az említett] áruk jelentős szállítója". Ez az értékelés téves.

70 Ugyanis, amint az a nemzeti ítélkezési gyakorlatból következik, és amint azt maga az EUIPO is elismeri, függetlenül attól, hogy a felperes esetében fennáll-e az értékesítés közvetlen elvesztése, a kár az említett megjelölés megkülönböztető képességének, vagy magának az eredeti basmati rizs „különlegességének és kizárólagosságának" elvesztéséből ered. E tekintetben a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács]) fenti 56. pontban említett 2010. évi határozatából kitűnik, hogy az egyik olyan tényező, amelyet a felperesnek kell bizonyítania a jellegbitorlás kiterjesztő esetének megállapításához, az, hogy nagyon valószínű, hogy az alperes azon goodwill tekintetében, amelynek ő a jogosultja, sérelmet szenvedett el amiatt, hogy az alperes a goodwillel rendelkező megjelöléssel megtévesztő módon ellátott árukat értékesít. Ezen ítélet szerint a sérelem különösen a megjelölés megkülönböztető képességének romlásával következhet be. Ezenkívül a Taittinger ügyben hozott ítéletben a Bíróság kimondta, hogy – még az értékesítés jelentős vagy közvetlen elvesztésének veszélye hiányában is – minden, nem pezsgőnek minősülő, azonban ezen leírás használatára jogosult áru elkerülhetetlenül gyengíti e különlegeséget és e kizárólagosságot, és így nemcsak megtévesztő, hanem főként súlyos kárt is okoz (Taittinger ítélet, 641., 668–670. és 678. o.).

71 Továbbá, amennyiben a fellebbezési tanács megállapította, hogy egyetlen érv sem magyarázza, hogy a bejelentett védjegy használata milyen módon érintheti a „basmati" kifejezés megkülönböztető képességét, tekintettel arra, hogy a „super basmati" a basmati rizs egyik elismert fajtája, e megállapítás azon téves előfeltevésből indul ki, hogy az említett védjegyet kizárólag basmati rizs vagy super basmati rizs alapú árukra használják. Márpedig a megtévesztő megjelenítés veszélye – amint az a fenti 64. pontban pontosításra került – e védjegy jóhiszemű és fiktív használatából ered, amelyre a vitatott áruk, azaz a többféle rizsfajtából készült áruk általános leírása tekintetében kerül sor.

72 A fentiekre tekintettel a felperes egyetlen jogalapjának helyt kell adni, és ennek következtében a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

Az arra irányuló kérelemről, hogy a Törvényszék adjon helyt a felszólalásnak

73 Az első kereseti kérelem második részével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék adjon helyt a felszólalásnak valamennyi áru tekintetében.

74 Az EUIPO úgy véli, hogy e kérelem elfogadhatatlan, mivel azon tények, bizonyítékok és észrevételek újbóli vizsgálatát követeli meg, amelyekről a fellebbezési tanács nem határozott.

75 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a felperes első kereseti kérelmének második részében lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék hozza meg azt a határozatot, amelyet szerinte az EUIPO-nak kellett volna meghoznia, azaz olyan határozatot, amely megállapítja, hogy a felszólalás feltételei teljesültek. Ily módon a megtámadott határozatnak a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (3) bekezdése szerinti megváltoztatását kéri. Következésképpen ez a kérelem elfogadható.

76 Ugyanakkor a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (3) bekezdése értelmében a Törvényszéket megillető megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem hatalmazza fel a Törvényszéket olyan értékelésre, amelyről az említett tanács még nem határozott. Következésképpen a megváltoztatásra vonatkozó hatáskör gyakorlásának főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont; lásd továbbá: 2019. április 30-i Kuota International/EUIPO – Sintema Sport [K] ítélet, T-136/18, nem tették özzé, EU:T:2019:265, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 A jelen ügyben a Törvényszék megváltoztatásra vonatkozó hatásköre gyakorlásának feltételei nem teljesülnek.

78 A fellebbezési tanács ugyanis a megtámadott határozatot kizárólag arra alapította, hogy a felperes állítólag nem bizonyította, hogy a bejelentett védjegy használata a jóhírnévvel rendelkező „basmati" kifejezés megtévesztő megjelenítéséhez vezethet. Konkrétan kifejtette, hogy a jellegbitorlás kiterjesztő formájára alapított jogalapnak nem lehet helyt adni anélkül, hogy ne kellene megvizsgálni, hogy a korábbi védjegynek a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése értelmében vett kereskedelmi forgalomban történő használata bizonyított-e. Mivel tehát a fellebbezési tanács hiányosan elemezte az említett rendelkezés feltételeit, a Törvényszék nem gyakorolhatja a megváltoztatásra vonatkozó hatáskörét.

79 Ennélfogva a felperes első kereseti kérelmének második részét, amely a megtámadott határozat megváltoztatására irányul, el kell utasítani.

A második kereseti kérelemről

80 Az EUIPO arra hivatkozik, hogy a felperes második, másodlagosan előterjesztett kereseti kérelme, amellyel arra irányul, hogy a Törvényszék utalja vissza az ügyet az EUIPO elé, nem hatályon kívül helyezés iránti másodlagos kérelem, mivel az első kereseti kérelem első részének – ha annak helyt ad a Törvényszék – ezen visszautalás lenne a következménye.

81 Az EUIPO fellebbezési tanácsának határozata ellen az uniós bírósághoz benyújtott kereset keretében az EUIPO a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése értelmében köteles megtenni az uniós bíróság ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Az EUIPO feladata tehát az uniós bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (lásd: 2019. január 31-i Pear Technologies kontra EUIPO – Apple [PEAR] ítélet, T-215/17, nem tették közzé, EU:T:2019:45, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a felperes második kereseti kérelmének nincs önálló tárgya, mivel az csak az első kereseti kérelem első, a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló részének következménye.

A költségekről

82 Az eljárási szabályzat 134. cikkének 1. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

83 Mivel az EUIPO kérelmei többsége tekintetében pervesztes lett, kötelezni kell a saját költségeinek, valamint a felperes részéről a Törvényszék előtti eljárásban és a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

84 Mindazonáltal, bár az eljárási szabályzat 190. cikkének (2) bekezdése értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni, ugyanez nem vonatkozik a felszólalási osztály előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségekre. Következésképpen a felperesnek ez utóbbi költségekre vonatkozó kérelmét el kell utasítani.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) negyedik fellebbezési tanácsának 2020. április 2-i határozatát (R 1079/2019-4. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**

2) **A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) **A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére, ideértve az Indo European Foods Ltd részéről a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket is.**

Collins Kreuschitz Steinfatt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. október 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások